

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apologia Libri De Reditibus Ecclesiasticis

Azpilcueta, Martín de

Antverpiæ, 1574

Index Præcipuarvm Materialvm, Qvæ In Præsenti Opere Continentvr:

urn:nbn:de:hbz:466:1-40048

INDEX PRÆCIPVARVM MATE-
RIARVM, QVÆ IN PRÆSENTI OPERE
CONTINENTVR: IN QVO QVÆSTIONEM, M. MONI-
tum, n. numerum, p. paginam significat.

A.

ABSTINENTIA cōimen-
tia nutrit. q. 1. m. 30.
n. 5. p. 34.
Academia Caturcensis à lo.
22. creta. q. 1. m. 50. n. 3. p. 68.
Actione subsidiaria qui tenetur ad tantam
restitutionem tenetur ad quantam, qui
principaliter. q. 2. m. 5. n. 2. p. 129.
Actio vel officium iudicis datur quoties a-
quitas id suadet. q. 2. m. 6. n. 1. p. 129.
& 130.
Actus vnus et idem vario respectu ad varias
virtutes & varias leges pertinere potest,
n. 21. p. 217.
Alfonfus Castrensis laudatus. q. 2. m. 5.
. 1. p. 129.
Alfonfus Delgadus doctor laudatus. n. 4.
p. 190.
Aliena quarens sua perdit, vt totum, qui
quirit totum. q. 1. m. 38. n. 6. p. 44.
Alienum capere, & retinere parum disse-
runt. q. 1. m. 39. n. 4. p. 51.
Alternatiuam proferens, cuius altera pars
est vera, non est carpendus. q. 1. m. 3.
n. 1. p. 4.
Apostolos non habuisse dominium in specia-
li, esse contrarium Extrauag. Cum in-
ter, incaute dixit Aduersarius. q. 1. m.
8. n. 1. p. 8.
Apostoli si vouerunt omnia necessaria ad
perfectum statum, vouerunt & pau-
peratatem contra Aduersarium. q. 1. m.
9. n. 1. ibidem.
Argumentum à contrario sensu inualidum
ad probandum id, cuius contrarium iu-
re exprimitur. q. 1. m. 44. n. 2. p. 62.
Argumentum à simili soluitur per dissimile

datum in proposito in quo sit. q. 2. m. 13.
n. 3. p. 140.
Auarè quarensi frequenter licet, quod non
licet nolenti sic quarens. q. 1. m. 33. n. 1.
p. 37. & 38.
Auaritia, que non est speciali virtuti iusti-
tia contraria, nec acquisitionem impe-
dit, nec ad restitutionem obligat. q. 1.
m. 33. n. 1. p. 38.
Auarus detrior est prodigo. q. 1. m. 75.
n. 6. p. 96.
Auaritia non est partem aliquam congruã
redituum necessitatibus verisimiliter su-
turus obseruare. q. 1. m. 76. n. 5. p. 98.
Neque vel numos paulatim congerere
magnis & pijs operibus: & quid tunc
fieri debeat. ibidem nu. 6. Ne mors in-
opina nobis intercedat. n. 7. p. 99.
Auctor cur iuste commotus cōdonet, & cur
ei senius male impropertur. n. 1. p. 187.
Auctor huius epist. an fuerit Hieronymus.
q. 1. m. 1. n. 1. p. 1. & 2.
Auctor Saluaticensem cathedram cano-
num primariam regebat, cum nondum
N. eos audire capisset. q. 1. m. 5. n. 1.
p. 5.
Auctor prolixitatis nomine male notatus.
n. 5. p. 198.
Auctor putat non fuisse animum N. mi-
nuendi nomen eius. q. 1. m. 5. n. 2. p. 5.
Auctoritatem externis bonis augeri. q. 1.
m. 6. n. 1. p. 5.
Auctori consultum ne nudus externis cum
ornato eisdem in arenam ascendat: &
quibus se ornare possit. m. 6. n. 2. p. 6.
Auctorem audiuit totum vnum annum ca-
nones Emanuel à Costa insignis doctor,
quē insigniter laudat aduersarius, cum
gymnasia

- gymnasia magno salario ius civile interpretaretur. q. 1. m. 6. n. 4. p. 6.
- Auctor protestatur seruatorem se semper merito Aduersarium. q. 1. m. 6. n. 5. ibidem.
- Auctoritas summorum Pontificum necessario obseruanda. q. 1. m. 2. n. 3. p. 22.
- Auctor commentarium de spoliis clericorum vnâ cum hac Apologia componit in C. Non liceat Papa. 12. q. 2. q. 1. m. 50. n. 4. p. 68.
- B.
- B**eneficiarius non esse vsuarius nec vsufructuarius, sed maiore facultate quàm illi, & minore quàm hi. q. 1. m. 24. n. 13. p. 25.
- Beneficiarius potest se honestè alere de redditibus sui beneficii, etiam si habet patrimonium seruando illud, & eius redditus quibus voluerit. q. 1. m. 30. n. 1. p. 33.
- Beneficiarij Ecclesiastici lege naturali tenentur operibus pijs erogare superflua. q. 1. m. 75. n. 1. p. 95.
- Beneficiarij minime retineant auarè, qua eis superflua. q. 1. m. 75. n. 4. ibid.
- Beneficiarij qua parè viuendo de suo honesto victu detrahunt, faciunt sua. q. 1. m. 77. n. 1. p. 99.
- Beneficiarij satisfaciunt erogando ea qua sibi superflua quibuscumque pauperibus, aut pijs operibus, qua delegerint. q. 1. m. 77. n. 2. & seq. p. 99. & 100.
- Beneficiarij de prouentibus ecclesiasticis insumere possunt pro libito tantum quantum in ecclesiam suam ac pauperes de patrimonialibus impèderint. q. 1. m. 77. n. 7. p. 101.
- Beneficiarij nequeunt insumere ob solam liberalitatem nec humanam amicitiam. q. 1. m. 78. n. 1. ibidem. Possunt tamen in colligendos honestè hospites, qui eorū Ecclesia, vel beneficio prodesse valent. nu. 102.
- Beneficiarius secularis potest cuiilibet largiri id quod meretur ob maiora obsequia quàm qua suum beneficium requirit. q. 1. m. 78. n. 3. p. 102. & 103.
- Beneficiarius non amittet suos fructus eo solo quòd male viuit, contra Adrianum: nec etiam non celebrando, horas amittebat, vsque ad Concilium Lateranens. q. 1. m. 79. n. 1. p. 104.
- Beneficiarij minores, mediocres, & Episcopi quòd ad hoc aequales. q. 1. m. 79. n. 2. ibidem.
- Beneficiarius pro voluntate sua disponit de rebus quasitæ sui ordinis ratione, puta, per cõfessiones & cet. q. 1. m. 79. n. 4. p. 105.
- Beneficiarius successor cum precessore, vt diuidit fructus remissiue, nu. 28. p. 219.
- Beneficiarius licet non teneatur rescire ecclesiam priusquam sumat necessarium ad se alendum secundum qualitatem beneficii, secus tamen de necessario sibi secundum aliam qualitatem extrinsecam, n. 19. p. 220.
- Beneficiarium peccare mortaliter disponendo vanè vel profanè, iam nunc N. fateatur, & sic non absoluitur volens id facere, vel non renouans factum si potest; contrarium tamen eum dixisse in priori libello monstratur 22. & amplius locis. n. 2. pag. 187.
- Beneficiarium teneri restituere malè impensa confirmatur num. 4. pag. 190.
- Beneficiarius regularis similis in hoc seculari, n. 12. p. 204.
- Beneficiarius de suo beneficio viuere potest, & alia sua bona seruare cuiusque voluerit. q. 1. m. 80. n. 2. p. 106.
- Beneficiarius & pensionarius quòd ad hoc non differunt. q. 1. m. 80. n. 3. p. 106. & 107.
- Beneficiarius tam agrotans, quàm bene valens, donandi facultatem habet, & si testari non potest. q. 1. m. 81. n. 1. p. 109. & lepida ratio, quare beneficiarij testari

- testari prohibentur, & non donare. q. 1. m. 81. n. 2. ibidem.
- Beneficiarius religiosus qui agrotat, an donare possit pauperibus, & piis operibus. q. 1. m. 81. n. 3. p. 110. & 111.
- Beneficiarius remuneret famulos. q. 1. m. 82. n. 6. p. 113. & 114. & quantum, n. eodem.
- Beneficiarius non solum potest expendere id quod est ei opus, quatenus est beneficiarius, sed etiam quatenus est nobilis, aut graduatus. q. 1. m. 82. n. 7. p. 114.
- Beneficiarius prius potest sibi providere quam Ecclesia, quod ad unum finem, & non quod ad alium. q. 1. m. 82. n. 8. p. 114. & 115.
- Beneficiario ab aliquo qui recipit, an peccat. q. 1. m. 83. n. 4. p. 121.
- Beneficiarius impendendo vane, vel profane beneficii redditus, non solum peccat mortaliter, sed etiam tenetur ad restitutionem. q. 2. m. 7. n. 1. p. 131. quod etiam tenuit Thom. n. 2. ibid.
- Beneficiarius, secundum omnes, tenetur magis quam laicus ad elemosynas; ergo alia lege quam laicus. q. 2. m. 7. n. 8. p. 134.
- Beneficiarius qua lege mortaliter peccat abutendo suis redditibus, eadem tenetur restituere. q. 2. m. 7. n. 6. p. 133. & 134.
- Beneficiarius qua lege ante divisionem tenebatur restituere profane impensa, eadem & post eam tenebitur, quia divisio quod ad hoc nihil novavit. q. 2. m. 7. n. 10. p. 135.
- Beneficiarius prodigitas etiam de parte sibi à communi separata sacrilegium dicitur à S. Bernardo. q. 2. m. 7. n. 13. p. 136.
- Beneficiarius non sunt suorum reddituum domini absoluti, quoniam habent onus dandi superflua pauperibus. q. 2. m. 8. n. 1. ibidem.
- Beneficiarius redditus, non aequari stipendiis praesidium probat Concil. Trident. q. 2. m. 9. n. 1. p. 136. & 137.
- Beneficiarius propter divisionem bonorum olim vel recens factam non eximuntur ab onere superflua pauperibus erogandi. q. 2. m. 11. n. 1. p. 138.
- Beneficiario non est tam lata facultas vendendi redditibus sui beneficii, quanta marito redditibus dotis. q. 2. m. 12. n. 1. p. 138. & 139.
- Beneficiario non est tantum iuris in rebus beneficii, quantum marito in rebus uxoris: nec sustinet onera tam gravia quam maritus. q. 2. m. 13. n. 3. p. 140.
- Beneficiarius facit suos fructus à solo separatos etiam nondum reconditos. q. 2. m. 14. n. 1. p. 141.
- Beneficiarius quantum pro se sustentando egeat arbitrium est. q. 2. m. 18. n. 1. p. 143.
- Beneficiarius magis obligantur ad largiendas elemosynas quam laici. q. 2. m. 19. n. 1. p. 144.
- Beneficiarius non soluitur ab obligatione restituendi male impensa propter impotentiam, & potest illo & illo modo restituere, etiam si sit monachus. q. 2. m. 20. n. 1. p. 145.
- Beneficiario ab aliquo accipiens aliquid de redditibus eius, an & quando peccet. q. 2. m. 26. n. 1. p. 148.
- Beneficiario ab aliquo dotatam, qualis ducens peccet, & teneatur restituere. q. 2. m. 26. n. 2. p. 150.
- Beneficiario ab aliquo qui aliquid male accipit, cui restituat. q. 2. m. 26. n. 3. ibidem.
- Beneficiarius debita an solvi possint ex debitis eius non perceptis ante mortem. q. 2. m. 26. n. 4. p. 151.
- Beneficiarios non esse liberos à legibus iustis, per dicta ipsius N. probatur. q. 2. m. 27. n. 1. ibidem.
- Beneficiarius nec prohibito, nec ad pia possunt

- sunt testari de superfluis redditum be-
 neficiorum. q. 3. m. 1. n. 2. p. 154.
 Beneficarij cur in vita possunt erogare su-
 perflua pauperibus, & non per ultimas
 voluntates; ratio aptissima, cuius inal-
 uerentia multi errant. q. 3. m. 1. n. 2.
 p. 155.
 Beneficarij minores Episcopis, etiam sim-
 plices, qui ratione non testantur. q. 3.
 m. 4. n. 3. p. 163.
 Beneficarius etiam Episcopus, potest re-
 linquere testando cui voluerit tantum
 quantum de patrimonialibus dedit gra-
 tiose. q. 3. m. 4. n. 3. p. 164.
 Beneficarij diuina lege prohibentur testa-
 ri de redditibus beneficij ad profana, hu-
 mana vero ad pia. q. 3. m. 5. n. 1. ibid.
 Beneficarij & laici impensa omnis inordi-
 nata, peccatum: sed illi clerici regulari-
 ter mortale, hac vero laici regulariter
 veniale. q. 3. m. vlt. n. 1. pag. 178.
 Beneficarij prodigalitas & auaritia qua
 parte peior quam laicorum. q. 3. m. vlt.
 n. 1. ibidem.
 Beneficarij regularis impensa quo modo re-
 sarcienda. q. 3. m. vlt. n. 3. ibidem.
 Beneficarij impensa quibus casibus indi-
 canda ordinata, & quibus censenda in-
 ordinata. q. 3. m. vlt. n. 3. ibidem.
 Beneficium aut Episcopatum idoneum re-
 linquere ob alium maiorem redditum sine
 aliqua causa, peccatum est. q. 1. m. 76.
 n. 3. p. 97.
 Beneficium regulare nunquam seculari col-
 latum est, neque seculari regulari in ti-
 tulum, sed in Commendam sic. q. 1. m.
 80. n. 4. p. 107. Tantum tamen aucto-
 ritatis habent Commendatarij, quam
 titulares. 108. & 109.
 Beneficia regularia solis regularibus conse-
 renda. q. 1. m. 56. n. 2. p. 73.
 Beneficij fructus dari ad pauperes suspen-
 tandos multis in locis Thom. affirmat.
 q. 2. m. 7. n. 5. p. 133.
 Bonū quod ob finem est tale, non est sic apte
 natura malū. q. 1. m. 32. n. 1. pag. 36.
 Bona clericorum bona sunt pauperum. q. 1.
 m. 1. n. 2. p. 2.
 Bona donata Deo, non esse illius proprietate
 ut donata proximo, sunt illius, per uolo-
 sum, contra Concilium Trident. nu. 9.
 p. 202.
 Bona externa vix esse nostra. q. 1. m. 6.
 n. 3. p. 6.
 Bona que nullius sunt, posse occupari à qui-
 busuis, de quibus intelligendum est. q. 1.
 m. 17. n. 2. p. 16.
 Bonorum ecclesiasticorum quedam prin-
 cipaliter deputata ministris, quedam a-
 liis piis. q. 1. m. 20. n. 3. p. 17.
 Bona ecclesiastica iterum duplicis generis
 q. 1. m. 20. n. 4. ibidem.
 Bona patrimonialia clericorum equè libe-
 ra esse illis, ac sua laicis. q. 1. m. 22.
 n. 1. p. 18.
 Bona que sita ecclesie antequam conferan-
 tur beneficiariis non sunt eorum disposi-
 tioni subiecta. q. 1. m. 22. n. 2. p. 18.
 & 19. Et idem de bonis principalis ad
 sustentanda pia, quam ministris depu-
 tatis, nisi & cat. nu. ibidem.
 Bona quasi patrimonialia annumeranda
 potius patrimonialibus quam ecclesiasti-
 cis. q. 1. m. 22. n. 3. ibidem.
 Bona ex pensionibus que sita, an censean-
 tur patrimonialia vel Ecclesiastica. q. 1.
 m. 23. n. 2. p. 20. & 21.
 Bona que sita ex pensionibus temporariis
 que in subsidium impensarum dantur
 Cardinalibus à Papa, censeantur patri-
 monialia. q. 1. m. 23. n. 2. ibidem.
 Bona ut censeantur ecclesiastica, non suffi-
 cit ut dentur ecclesiasticis ab ecclesiasti-
 cis de bonis ecclesiasticis. q. 1. m. 23. n.
 3. p. 21.
 Bona que sita ratione actuum ecclesiastico-
 rum etiā de redditibus ecclesiasticis alia
 ratione quam iuris perpetui percipiendū
 redditus

manet in

TAMBU...
 in
 SACR...
 AVAR...
 de
 E III
 306

- reditus ecclesiasticos, non censentur bona ecclesiastica. q. 1. m. 23. n. 5. ibid.
- Bonorum ecclesiasticorum verum dominum esse Christum Deum irresistibiliter tenendum. q. 1. m. 24. n. 1. p. 22.
- Bona omnia sacra sunt Dei, & omnia sacerdotum sustentationi deputata sunt sacra; & qui ea furatur aut rapit, sacrilegus. q. 1. m. 24. n. 4. ibidem.
- Bona cur, & quo sensu dicantur nullius, cum sint Dei. q. 1. m. 24. n. 5. p. 22. & 23.
- Bona ecclesiastica sunt Dei quo ad verum dominium, ecclesie & prelatorum quo ad administrationem, pauperum & piorum quo ad sustentationem. q. 1. m. 24. n. 8. p. 23. & n. 11. p. 24.
- Bona omnia ecclesia sacra, licet consecrata benedictione alius sacratiora; & quo sensu aliqua non sint in hominum commercio. q. 1. m. 24. n. 9. p. 24.
- Bona donata Deo fieri eius iure naturali, perinde ac alterius donata illi. q. 1. m. 24. n. 15. p. 25.
- Bona ecclesiastica esse Dei, & non ullius hominis Concilio Tridentino diffinitum. q. 1. m. 24. n. 14. ibid.
- Bona secundi generis quarta speciei utendi facultas liberior facultate utendi bonis primi generis: sed non adeo ut facultas utendi patrimonialibus. q. 1. m. 25. n. 2. p. 26.
- Bona beneficii pramortui deuoluta in successorem, an sint primi generis, an secundi quarta speciei. q. 1. m. 26. n. 1. p. 27.
- Bona ecclesiastica subiecta esse oneri & modo, ut superflua pijs operibus erogentur. q. 1. m. 27. n. 1. ibidem.
- Bona non esse data ecclesiasticis, ut primogenia diuitibus instituantur: nec ut cognati augetur. q. 1. m. 27. n. 6. p. 30.
- Bona omnia ecclesiastica tam tempore Apostolorum, quam postea donata, sunt eiusdem conditionis, quia sunt unum patrimonium Christi. q. 1. m. 74. n. 1. p. 92.
- Bona beneficiorum nouorum, non eximuntur onere antiquo eo solo quod supponatur aliquid nouo. q. 1. m. 74. n. 4. ibid.
- Bona destinata immediate pauperibus ad quem modum differant a deputatis immediate beneficiariis. q. 2. m. 24. n. 1. p. 147.
- Bona etiam immobilia comparata per beneficium ex rebus beneficii non sunt ipso iure Ecclesie, nisi nomine ipsius quarantur. q. 1. m. 37. n. 1. p. 39. et 40.
- Bona ecclesiastica esse vere Christi, & ex mente eius subiecta oneri tribuendi superflua pauperibus. q. 1. m. 38. n. 9. p. 46.
- Bona ecclesiastica esse Dei, esse data pauperibus & non diuitibus: ideoque non esse aequalia atque laica Concilio Tridentino definit. q. 1. m. 38. n. 14. p. 49.
- Bonorum ecclesiasticorum impensa vana & profana, non ideo mala quia prohibita; sed prohibita quia mala. q. 1. m. 38. n. 14. ibidem.
- Bonus in ecclesiasticis plus potest Christus, quam prelati: sicut in bonis Civitatis plus potest illa quam decuriones. q. 1. m. 40. n. 4. p. 53.
- Bona ecclesiastica iusta de causa possunt concedi laicis. q. 1. m. 54. n. 3. p. 71.
- Bona ecclesiastica non esse iuste applicata ordinibus militaribus, male insertur ex sententia communi. q. 1. m. 58. n. 1. p. 78.
- Bona ecclesiastica sunt profana per alienationem iustam in laicos, & tunc eorum redditus sunt adeo liberi ac aliorum profanorum. q. 1. m. 58. n. 2. p. 78.
- Bona empti ex rebus ecclesiasticis fieri Ecclesie; empti vero ex patrimonialibus beneficiariis, non fieri eius necessario insertur non esse eiusdem rationis utrosque. q. 1. m. 66. n. 1. p. 85.

- Bona ecclesiastica qui dicit esse iure naturali diuino in opera pia dicata, cogitur fateri, quod consuetudo impendendi ea in profana, est contra illud & inualida. q. 1. m. 67. n. 1. p. 85. Quidquid ineptè respōdeat Aduersarius. n. 2. p. 86.
- Bona ecclesiastica non solum intentione, sed etiam præcepto, & traditione Christi, Apostolorum, & Ecclesia sunt operibus pijs deputata. q. 1. m. 68. n. 1. p. 87.
- Bonum publicum præferendum priuato. q. 1. m. 71. n. 2. p. 91.
- Bonorum Ecclesia uerus dominus est Christus non solum generali ratione, quia omnia sunt eius; sed etiam speciali: & ita beneficiarj sunt quidam eius procuratores. q. 3. m. 2. n. 1. p. 155.
- Bona Ecclesia expressè, vel tacitè oneri dandi superflua operibus pijs subiecta. q. 3. m. 2. n. 4. p. 157.
- Bulla S. D. N. Pij V. Pontif. Max. in fine libri.
- C.
- C**æsar Costa Archiepiscopus Campanus laudatus. n. 4. p. 190.
- Cardinalatus est beneficium ecclesiasticum. q. 1. m. 23. n. 1. p. 20.
- Cardinalis illustrissimus Vermiensis etiam ante purpuram, nomine Hofius, toti orbi clarissimus, Petrum Sorum felicissimè contra Brentium defendit. q. 1. m. 38. n. 3. p. 43.
- Christiani Ecclesia primitiua ei pretia bonorum dabant Apostolu ad sustentandos egenos. q. 1. m. 27. n. 2. p. 28.
- Christum non esse minus liberalem nunc, quando est ditissimus, quàm cum esset pauperrimus. q. 1. m. 27. n. 5. p. 29.
- Christi menti conformius, relinquere aliqua ex his quæ decenter insumi possunt in aliqua opera virtutum, quàm insumere omnia in voluptatem, etiam honestam. q. 1. m. 30. n. 3. p. 33.
- Clerici tria genera bonorum habent, scilicet patrimonialia, ecclesiastica, & quasi patrimonialia. q. 1. m. 21. n. 1. p. 18. Quantum ea differant. num. 2. ibidem.
- Clericorum bona esse pauperum, ut intelligendum. q. 1. m. 27. n. 3. p. 28.
- Clericorum aliqua mala impunita, permittit Ecclesia, licet ea non probet. nu. 13. p. 206.
- Charitate sola obligatum ad aliquid, posse ad id compelli. q. 2. m. 6. n. 1. p. 129.
- Charitatis lex ex æquo ligat laicos & clericos habentes superflua. q. 2. m. 10. n. 1. p. 138.
- Commendas militum religionum uera beneficia regularia esse. num. 14. & 15. p. 207.
- Commendatarius cur uocatus Anclor. nu. 17. p. 210.
- Commendatores ordinum militarium Hispanie habent Ecclesias separatas commendatas, quæ alijs non conferuntur. n. 19. p. 214.
- Commendatores S. Iacobi de Spata Calatrava, & Alcantara ac similes, sunt ecclesiastica persona. q. 1. m. 55. n. 1. p. 71.
- Commendatores ordinum militarium S. Iacobi Calatrava Alcantara, & similes esse uerè religiosos, late probatur. q. 1. m. 56. n. 1. & seq. p. 73.
- Commendatores prædicti quotannis se expropriant. q. 1. m. 56. n. 3. p. 74.
- Commendatores iniuste possidere bona ecclesiastica, non infertur ex sententia communi, cum contrarium potius inferatur. q. 1. m. 60. n. 1. p. 79. & 80.
- Commendatores reddituum suarum Commendarum regularium male vel profanè ultra suam decentiam impendentes, peccare late probatur. q. 1. m. 61. n. 1. p. 80.
- Commendatores militarium ordinum equiparati

- parari clericis secularibus quoad bona temporalia, late probatur. q. 1. m. 62. n. 1. & seq. p. 81.
- Commendatores ordinum militarium caueant ab assentatoribus contra receptissimas sententias. q. 1. m. 63. n. 1. p. 82.
- Commendatarij profecti perpendant periculum male insumendi suos redditus. q. 1. m. 83. n. 3. p. 116.
- Communio rerum, solet parere discordiam. q. 1. m. 41. n. 3. p. 56.
- Communis re potest quis vti ad vsum destinatum inuito consorte. q. 1. m. 72. n. 2. p. 91.
- Concilium Trident. tacite sensit beneficiarium lege iustitia teneri ad dandum superflua pauperibus. q. 2. m. 7. n. 14. p. 136.
- Concilium Tridentinum quomodo tacite sentit beneficiarios teneri ad restituenda male impensa. q. 2. m. 21. n. 1. p. 145.
- Consilia seruare secundum preparationem animi, & seruare mentaliter longè differunt. q. 1. m. 7. n. 4. p. 7.
- Confessarios & consultores beneficiariorum, que animaduertere oporteat ad absoluendum vel damnandum peccati mortiferi ob impensam reddituum suorum. q. 3. m. 14. & vlt. n. 1. p. 178.
- Consilia pro tempore quo ad sui obseruantiam ligant, precepta sunt. q. 1. m. 7. n. 5. p. 7.
- Consiliorum contraria volens sine contemptu eorum non peccat. q. 1. m. 7. n. 6. ibidem.
- Consuetudo, vt beneficiario post mortem cedant fructus primi vel secundi anni, non infert posse illum de illis pro libito disponere. q. 1. m. 48. n. 2. p. 65.
- Consuetudo vt beneficiarij disponant in vita & morte de redditibus ecclesiasticis pro libito, nullibi gentium esse videtur, & si esset, non valeret: nec hoc debet videri durum. q. 1. m. 50. n. 1. p. 67.
- Consuetudo vt legi deroget, debet esse maioris partis. q. 1. m. 50. n. 2. p. 68.
- Consuetudinem libere testandi de redditibus beneficiorum, non esse clericis in Italia, constat ex literis multorum Roman. Pontif. recentiorum. q. 1. m. 50. n. 4. p. 68. & 69.
- Consuetudo beneficiorum disponendi ad libitum de redditibus, non est nota Pape, imò contrariam esse in Italia, ipsi Pontifices testantur. q. 1. m. 51. n. 2. p. 69.
- Consuetudinem disponendi ad libitum de redditibus beneficiorum nec esse, nec induci posse. q. 1. m. 53. n. 1. p. 70.
- Consuetudo non potest contra hanc conclusionem. q. 2. m. 22. n. 1. p. 146.
- Corona clericorum & monachorum quid significat. q. 1. m. 1. n. 4. p. 2.
- Concordia negantium, & afferentium consuetudine posse induci, vt beneficiarij testentur. q. 3. m. 5. n. 2. p. 165.
- Commendatores ordinum militarium non posse testari nisi ad hoc, & hoc modo. q. 3. m. 12. n. 1. p. 174. Et clausula Bullæ Pij V. per quam adimuntur militaribus ordinibus, & quibusdam aliis facultates testandi. nu. eodem.
- Commendatoribus non licet ita primogenia siue maioratus testando instituire ac clericis secularibus. q. 3. m. 13. n. 1. p. 176.
- Consuetudo vt beneficiarij pro libito testentur de redditibus ecclesiasticis, nullibi est; & sicubi esset, non valeret. q. 3. m. 2. n. 3. p. 160. Quia contra legem naturalem esset. nu. 3.
- Constitutio interpretans, in terminis interpretata intelligenda. q. 3. m. 2. n. 7. p. 159.
- Consuetudo vt beneficiarius percipiat fructus vnus, vel alterius anni post mortem,

rem, v. ali. q. 3. m. 3. n. 1. p. 160. Et quomodo intelligenda remissio, nu. 2.
 Consuetudo derogat legi quatenus est humana, non quatenus est naturalis, vel diuina. q. 3. m. 3. n. 3. ibidem.
 Consuetudo clericorum testandi ad libitum, à Papa non toleratur in Italia, nec alibi. q. 3. m. 3. n. 4. p. 161. Nec approbati potest ab vlla potestate humana, cum esset contra diuinam auctoritatem, nu. eodem. Consuetudo testandi etiam ad pia, non est in Hispania Episcopus: videtur autem esse inferioribus, quæ tamen nec illis est in Italia, nec in multis partibus Gallie, sine facultate Episcoporum. q. 3. m. 3. n. 6. p. 162.

D.

Decentia status non est posita in præcepto indiuisibili, sed habet latitudinem, aliam maiorem, aliam minorem. q. 1. m. 3. n. 2. p. 36.
 Decimas ante Lateranense Concilium laicis concessas, & alias quas principes habent, non posse iuste ab eis teneri, nõ inferri ex communi sententia, late probatur. q. 1. m. 64. n. 1. & seq. p. 83.
 Decimarum fructus, bonaq; alia ecclesiastica iusta causa per Sedem apostolicam concedi possunt laicis ita, vt eis tanquam profanis vtantur. q. 1. m. 64. n. 2. ibidem. Quamuis Thomas, cui sua tribuit Aduersarius, expressè dixerit, ius percipiendi decimas non posse illis dari, q. ead. nu. 3. 84.
 Decima vel fructus beneficiorum, & alia bona ecclesiastica iuste data in solutum, vel in pretium damnorum impensarum, vel laborum subditorum, vel subeandorum nobilibus, vel aliis, libera esse videntur ab onere dandi superflua pauperibus, sicut erant bona perditæ, vel damnificata,

impense & pretium laborum, pro quibus sunt data. q. 1. m. 65. n. 1. ibidem. Licet non illa que alias ob causas conceduntur. q. 1. m. 65. n. 2. p. 85.
 Decima licet quo ad sustentationem necessariam ministrorum debeantur iure naturali diuino, tamen quo ad quotam debentur iure humano: & ideo Ecclesia iusta de causa posset illam augere, & diminuere. q. 1. m. 69. n. 1. p. 87.
 Decima non debentur etiam si petantur, extante consuetudine præscripta ne soluantur. q. 1. m. 69. n. 2. p. 88.
 Decimas, primitias, & alia innumera bona habent deputata Christiani cultui diuino, & pauperibus. q. 1. m. 75. n. 3. p. 95.
 Decima, & alia bona ecclesiastica, onus pauperum alendorum habent. q. 2. m. 7. n. 12. p. 135.
 Didacus à Leyua, sine Couarruias datus. q. 2. m. 38. n. 8. p. 45.
 Dispositio secundum materiam intelligenda. q. 3. m. 9. n. 2. p. 169.
 Dispositio ad minuendum non operatur augmentum. q. 1. m. 41. n. 3. p. 56.
 Dispensatio super voto paupertatis non est necessaria religioso quòd testetur. q. 3. m. 11. n. 3. p. 172.
 Diuisionem bonorum ecclesiasticorum inter prelatos & capitula, & alios beneficiarios, non esse eos liberiores suarum partium dominos, quam erant prelati omnium ante diuisionem, late & euidenter probatum. q. 1. m. 41. n. 1. p. 56.
 Diuisio iustus titulus ad transferendum dominium illius speciei, qualis erat ante diuisionem, non tamen alterius. q. 1. m. 42. n. 1. p. 60.
 Diuisio fructuum beneficii inter præcessorem & successorem facienda est, vt sit inter usufructuarium, & non vt sit inter maritum & uxorem factò diuortio.

- retento iure communi. q. 2. m. 13. n. 1.
 p. 139. Licet in Hispania in Episcopati-
 bus, etiam in aliis beneficiis aliquarum
 dioecesum contra fiat, nu. 4.
 Diuisio fructuum inter fideicommissarium,
 & eum cui restitendum est fideicom-
 missum, sit eodem modo quo inter domi-
 num & usufructuarium. q. 2. m. 13.
 n. 2. p. 140.
 Diuisio fructuum inter precessorem & suc-
 cessorem in primogenio, facienda est, ut
 inter usufructuarium, & dominum. q. 2.
 m. 15. n. 2. p. 142.
 Diuisio non omnis transfert dominium.
 n. 11. p. 204.
 Dominus suarum vestium, an esset Petrus
 post Apostolatam, non est vana que-
 stio, contra Aduersarium. q. 1. m. 12.
 n. 1. p. 10.
 Dominium bonorum temporalium, esse ne-
 cessarium pralatis omnibus, falsum. q. 1.
 m. 13. n. 1. p. 11. Quia sufficit admini-
 stratio. n. 2.
 Dominium immobilium rerum tempora-
 lium Ecclesia, penes pralatos eius esse,
 nullus Catholicus vsq; ad Aduersarium
 dixit. q. 1. m. 13. n. 3. p. 12.
 Dominium rerum Ecclesia penes quem sit,
 consue tractatum hic, & insolenter ali-
 bi. q. 1. m. 18. n. 1. p. 16.
 Dominium rerum Ecclesia est apud Deum
 specialiter & priuatiue. num. 26. p.
 215.
 Dominium vnius & eiusdem rei, non po-
 test esse plurium in solidum, & no tran-
 sit ipso iure in extremè egentem. q. 2.
 m. 4. n. 1. p. 128.
 Dominicus Sotus palinodiam tacite canere
 videtur. q. 1. m. 38. n. 10. p. 46.
 Dominicus Sotus magna ordinis Domini-
 cani gloria. q. 1. m. 39. n. 1. p. 50.
 Dominus Franciscus à Nauarra stirpe Re-
 gia prognatus. q. 1. m. 41. n. 4. p. 57.
 Donatio beneficiariorum ad pia antetra-
 ditionem valida. q. 1. m. 82. n. 4.
 p. 112.
 Donationes non omnes tempore mortis fa-
 cta ab ecclesiasticis ius testandi non ha-
 bentibus sunt, nec presumuntur frau-
 dulenta. q. 1. m. 82. n. 1. p. 111. &
 112. & tribus modis firmantur. n. 3.
 ibidem.
 Donatio à Rege filio facta, valet etiam si
 non exprimit se in id potestatis pleni-
 tudine vri. q. 3. m. 7. n. 4. p. 168.
 Don Didacus Conarruias Praeses illustris-
 simus laudatus. n. 5. p. 198.
 Don Michael à Marañon licentiatu laudatus.
 n. 15. p. 209.

E.

- E**cclesiastici etiam Episcopi mensa sim-
 plici & apparatu paupere vtantur.
 q. 1. m. 38. n. 11. p. 47.
 Ecclesiarum pralati & Ciuitatū decuriones
 qualiter in hoc sunt pares, vel impares.
 q. 1. m. 40. n. 3. & 5. p. 52. & 53.
 Ecclesiarum redditus non erant tempore S.
 Thoma tam grandes sicut nunc: & cur
 Episcopatus Italiae & Galliae non sunt
 adeo opulenti ac Hispania, q. 1. m. 40.
 n. 6. p. 54.
 Ecclesia non fouet peccata eo solo, quod ea
 causa relinquit ea impunita. q. 1. m. 51.
 n. 1. & 3. p. 69.
 Ecclesiastico statui non repugnat bigamia
 nec irregularitas; licet ordini suscipiendo,
 vel eius vsui obstat. q. 1. m. 57. n. 1. p. 77.
 Ecclesiastica persona sine ordine vho esse
 potest. q. 1. m. 57. n. 2. p. 78.
 Ecclesiam errasse concedendo bona milita-
 ribus ordinibus, nullatenus ex communi
 sententia insertur. q. 1. m. 59. n. 1. p. 79.
 Ecclesiastici redditus magni, quare minus
 boni eos habent, quam pauci vicui
 suffi-

- sufficientes. q. 1. m. 76. n. 1. p. 96.
- Eleemosyna. ut plurimum liberius datur quam reditus beneficii. q. 1. m. 54. n. 2. p. 38.
- Eleemosynarius cum facultate se alendi restitueri debet pauperibus quae vanè impendit, & talis est beneficiarius. q. 2. m. 7. n. 11. p. 134.
- Elogium verum, quod probatur alicuius dictis, tribui potest etiam si non concipiatur ab eo eisdem verbis. q. 1. m. 3. n. 2. p. 4.
- Emptra à clerico nomine suo, non sunt Ecclesiae, praesertim immediatè, & quoad professionem quod N. dixerat, num. 11. p. 204.
- Episcopi qua ratione in Hispania non testantur. q. 3. m. 4. n. 1. p. 163.
- Extraneus cum inter nonnullos. incaute ad hoc applicatur ab Aduersario. q. 1. m. 15. n. 1. p. 13.
- F.
- Facta non praesumuntur. q. 1. m. 41. n. 2. p. 56.
- Falsa dicto ex vndecimo argumento Aduersarij colliguntur. q. 1. m. 54. n. 1. p. 71.
- Falsum est, communem sententiam consequi reditus ecclesiasticos, & bona unde illi redeunt nullatenus posse tribui laicis. q. 1. m. 54. n. 2. ibidem.
- Fide digni viri dicto credens, non peccat. q. 1. m. 3. n. 3. p. 4.
- Finis praecepti non est in praecepto, nec mortificatio carnis in praecepto ieiunij ad eam praecepti. q. 1. m. 73. n. 2. p. 92.
- Franciscanos habere dominium rerum temporalium donatarum, ut illis vescantur & induantur, dicere, est quiddam insolens. q. 1. m. 14. n. 1. p. 12.
- Franciscus Turrianus magnum Societatis Iesu ornamentum. n. 4. p. 190.
- Fratres minores de obseruantia soli, & Cappuccini hodie, temporalium incapaces in communi. q. 1. m. 15. n. 2. p. 14.
- Frater Michael Medina Laudatus. q. 1. m. 38. n. 3. p. 43.
- Frater Alphonsus Maldonadus nomine, re ipsa optimè donatus. q. 1. m. 84. n. 1. p. 122.
- Fructus beneficiario post mortem cedentes, in qua impendendi. q. 1. m. 48. n. 2. p. 65.
- Furtum admittit, qui re aliena in alium usum quam concessionem, vitur. quest. 2. m. 7. n. 5. p. 133.
- G.
- Gloriam per iustitiam, & eius opera queri. n. 27. p. 219.
- Gratia facta non expirat morte illam facientis. q. 3. m. 8. n. 1. p. 168. & 169.
- I.
- Impensa minor sit in victu, cum reliquiae cedunt impendenti, & cetera. q. 1. m. 30. n. 4. p. 33.
- Indulgentia morte concedentis eam, non moritur. q. 3. m. 8. n. 2. p. 168.
- Ingratitudo semper peccatum. q. 1. m. 82. n. 6. p. 113.
- Intellectus illius dicti; Stultus non debet esse melioris conditionis quam sapiens. q. 1. m. 33. n. 3. p. 38.
- Intellectus iurium, quibus significatur comparata ex rebus Ecclesiae, fieri ipso iure eius. q. 1. m. 37. n. 2. p. 41.
- Intellectus pulcher c. fin. de his quae sunt à mai. par. cap. q. 1. m. 41. n. 8. p. 58.
- Intellectus optimus c. Peruenit, de fideiuss. q. 1. m. 46. n. 2. p. 63.
- Intellectus nouus, & aptus c. Quod quibusdam, de fideiuss. q. 1. m. 47. n. 1. p. 65.
- Intelle-

Intellectus Extravagantis, Suscepit. it. Ne sede vacante, inter communes. & de elect. inter 10. xxii. q. 1. m. 48. n. 1. ibid.

Intellectus c. fin. de his qua sunt a mai. par. cap. q. 1. m. 72. n. 1. p. 91.

Intellectus illius Pauli; Presbyteri qui bene presunt, & cat. q. 1. m. 78. n. 4. p. 103.

Intellectus c. Ad hac, de testam. q. 1. m. 81. n. 2. p. 109.

Intellectus Concilij Trident. q. 2. m. 17. n. 1. p. 143.

Intellectus c. Relatum 2. de testam. ab N. datus, refellitur. q. 3. m. 2. n. 7. p. 158.

Interpretatio in dubio faciendā ita, vt actus valeat. q. 3. m. 7. n. 2. p. 167.

Iudicis sententia fundata in causa minus sufficienti, sustentatur per aliam sufficientem. q. 3. m. 7. n. 3. p. 167.

Iustitia legem infringens, peccat mortaliter; non autem infringens legem liberalitatis. q. 1. m. 39. n. 2. p. 50.

Iure diverso non est eadem res censenda. q. 1. m. 74. n. 3. p. 93.

Iustitia speciali non tenetur, quicumque per iudicem cogi potest. q. 2. m. 1. n. 2. p. 125.

Iustitia vt maxima virtutum moralium. n. 27. p. 216.

Iustitia specialis legem frangens, tenetur semper ad restitutionem faciendam. q. 2. m. 2. n. 1. p. 126.

Iustitia specialis debitum quantum differat a debito aliarum virtutum. q. 2. m. 2. n. 2. ibidem.

Iustitia specialis legem frangens, tenetur ad restitutionem; non autem frangens charitatis legem. q. 2. m. 7. n. 6. p. 133.

Iudex fungens duplici potestate, presumitur vti efficaciore. q. 3. m. 7. n. 3. p. 167.

L

Laus in debitum finem relata, sanctè quæri potest. q. 1. m. 5. n. 2. p. 5.

Legale debitum multiplex, & qua legalis iustitia pariat actionem, & qua officium iudicis, & qua neutrum, n. 23. p. 215.

Legem mentaliter seruare, quid? q. 1. m. 7. n. 2. p. 7.

Legem naturali ad pacta, & onera tenemur. q. 1. m. 34. n. 3. p. 38.

Legem naturalem & diuinam, qualis est de sacrificando Deo, de puniendis delictis, & de constituendo presbytero, potest iuuare & determinare lex humana; cui satisfaciens, satisfacit naturali. q. 1. m. 67. n. 3. p. 86.

Legem naturalem non inuauit, sed destruit lex humana, que contrarium eius quod illa intendit, statuit. q. 1. m. 67. n. 4. ibidem.

Legem nullā qua nititur aequitate esse iustitie non dixit Auctor n. 20. p. 215.

Legem iustitie non obligatur quicumque iudicis officio cogi potest. n. 22. p. 217.

Leges generales non solum vera & specialis iustitia, sed etiam charitatis & aliarum virtutum determinari possunt, imò re ipsa determinata sunt legibus specialibus. q. 2. m. 27. n. 2. p. 151.

Leges pauperum, quia naturalis est, obligatur etiam Papæ, & Reges. q. 3. m. 2. n. 4. p. 157.

Lex non obligat ad finem quem intendit, sed ad illud quod in illū precipit; nec legum sine vel causa cessante, cessat lex. q. 1. m. 68. n. 1. p. 87.

Lex secundum rationem & intentionem legislatoris ligat. q. 1. m. 73. n. 1. p. 92.

Leges de omnium virtutum actibus seruntur, & ita tam de actibus virtutum Theologarum, quam moralium, cardinalium, & eis contributarum. q. 2. m. 1. n. 3. p. 125.

Leges de alendis parentibus, vel liberis, non sunt leges iustitie specialis. q. 2. m. 2. n. 2. p. 126.

Lex qua iubet succurrere patienti extrema, non est lex iustitia specialis, sed charitatis, pietatis, misericordiae, vel iustitia generalis. q. 2. m. 3. n. 1. p. 127.
 Lex subsidiaria regulariter parit actionem, quicquid N. dicat, nu. 24. p. 215.
 Liberalitas Christiana erga pauperes, maxima totius mundi nationum. q. 1. m. 1. n. 3. p. 2.
 Licentia eligendi Confessarium, non expirat morte illam concedentis. q. 3. m. 8. n. 1. p. 168.
 Licentia non residendi, morte concedentis non moritur. q. 3. m. 8. n. 4. p. 169.
 Ludolfus, & Dionysius magnum Cartusiani ordinis decus. q. 1. m. 75. n. 5. p. 95.

M.

Mala suapte natura, nullo sine bono sunt bona. q. 1. m. 32. n. 4. p. 37.
 Mandatum morte mandantis re integra moritur. q. 3. m. 8. n. 3. p. 169.
 Mater N. splendide dotata rebus ecclesiasticis, num. 12. p. 204.
 Materia superbiendi, ambiendi, & catrollenda. q. 1. m. 38. n. 7. p. 45.
 Maior pars non praedicit minori, in rebus communibus ut in singulis, & cat. q. 1. m. 41. n. 8. p. 58.
 Monasterium sanctae Mariae à Paulari laudatum. q. 1. m. 78. n. 2. p. 102.
 Monachus factus Episcopus, non testatur. q. 1. m. 11. n. 2. p. 10.
 Monachus incapax beneficiorum temporalium, non autem spiritualium. q. 1. m. 11. n. 4. ibidem.
 Monachus, & seruus in hoc pares. q. 1. m. 12. n. 2. p. 11.
 Monachus & seruus in hoc aequantur; & ut hic domino, ita ille quarit monasterio. q. 1. m. 14. n. 2. p. 13.
 Monachus, cum certum quid impendendum

designatur, potest largiri elemosynam de reliquis. q. 1. m. 30. n. 6. p. 34.
 Monachus, quicquid acquirit, monasterio, vel beneficio acquirit. q. 3. m. 11. n. 1. p. 172.
 Monasterium S. Crucis Conimbricensis omnium ordinis canonicorum regularium olim opulentissimum, nunc autem etiam reformatissimum. q. 1. m. 41. n. 4. p. 57.
 Moniales tot debent excipi in monasterio, quot ali possunt de redditibus monasterij, & non plures. q. 1. m. 84. n. 1. p. 122.
 Moniales iuste suscipi possunt ultra eas, qua sustentari possunt de illius redditibus, modo deferant dotes sua sustentationi sufficientes. q. 1. m. 84. n. 2. p. 122.
 Mutationes dignitatum damonium, & mundus inquirendas nobis procurant. q. 1. m. 76. n. 4. p. 98.

N.

NArterhetorica captavit benevolentiam, falsa suggerendo. q. 1. m. 4. n. 1. p. 4.
 Necessitatem extremam patientis non sunt ipso iure ei necessaria, licet sint danda, & ab eo possint accipi, n. 25. pag. 215.
 Nobilitas, qua per religionem amittitur, & aliud esse nobilem, aliud nobili parente natum, & c. n. 7. p. 200.
 Nouitates, praesertim relaxantes mores, vitanda. quaest. 1. m. 38. n. 4. p. 44.

O.

Obligatus ad volendum facere, tenetur facere si potest. q. 1. m. 7. n. 3. p. 7.
 Officium iudicis nobile non est actio, & frequenter datur contra obligatum alia lege quam iustitia, num. 22. p. 215.
 Onus, & modum inducunt dictiones ut, ad, ob,

ob, pro, in, ne, & cet. qua adduntur dispositionibus, quibus bona data sunt Ecclesiis. q. 1. m. 27. n. 7. p. 30.
 Opinione varietate confundit veritatem disputandam Aduersarius. q. 1. m. 19. n. 1. p. 17.
 Opinio communis, in quam consensus omnium catholicorum concurrat, periculosè in materia fidei & morum relinquitur. q. 1. m. 24. n. 2. p. 22.
 Opinio N. apud omnes ferè catholicos malè audit. quæst. 1. m. 38. n. 5. p. 44.

P.

Papatus est beneficium ecclesiasticum. q. 1. m. 23. n. 1. p. 20.
 Papa nō est verus rerum Ecclesiæ dominus, & consequenter nec alius Prælati: & ratio quare aliquando eas alienat. q. 1. m. 24. n. 6. & 10. p. 23. & 24.
 Papa, licet nulli legi humana quod ad vim coactiuam subiiciatur, tamen non permittit sibi vsū opinionis N. q. 1. m. 38. n. 5. p. 44.
 Papa non solum laicorum, sed etiam clericorum peccata frequenter relinquit impunita. q. 1. m. 52. n. 1. p. 70.
 Papa per Papatum ab obedientia voto soluitur, sed non desinit esse religiosus. q. 1. m. 56. n. 5. p. 74.
 Papa super voto castitatis solemniter dispensare potest. q. 1. m. 56. n. 7. p. 75.
 Papa non potest iustè sine iusta causa destinata in vnum vsū pium, conuertere in alium, & nunquam etiam sine iusta causa statuit, vt bona ecclesiastica in pios vsus destinata, conuertantur in profanos. q. 1. m. 70. n. 1. & seq. p. 89.
 Papa testari nequit. q. 1. m. 83. n. 3. p. 116. & latius infra, quæst. 3. m. 2. p. 115.
 P. p. legibus humanis exemptus, legi de nō

testando pro libito, quomodo subiicitur. q. 3. m. 2. n. 8. p. 158.
 Papa, quanto difficilius potest facere facultatem testandi ad profana, quàm ad pia. q. 3. m. 6. n. 1. p. 165.
 Papa, an & quomodo testari possit plerquam alij clerici. q. 3. m. 6. n. 2. p. 166.
 Papa dispensare potest cum iusta causa super voto substantiali monachi. q. 3. m. 11. n. 2. p. 172.
 Paulus Manutius cum Aldo filio laudatus, n. 7. p. 200.
 Paupertatis à voto, nec Apostoli per apostolatam, nec monachi per Episcopatum absoluuntur. q. 1. m. 11. n. 1. p. 9.
 Pauperum appellatione in hac materia omnia pia contineri. q. 1. m. 28. n. 1. p. 31.
 Pauper de quasitis per eleemosynam, nō tenetur plusquam alij diuites ad eam. m. 11. p. 204.
 Pauper ditatus iustè eleemosynis liberè ei factis, non tenetur ad eleemosynam lege iustitia, magis quàm alius diues. q. 1. m. 34. n. 1. p. 38.
 Pauperibus nulla lege ita consultum, ac Christiana. q. 1. m. 75. n. 2. p. 95.
 Pauperes, qui à testamentario diligendi. q. 1. m. 77. n. 3. p. 99. & 100.
 Pauper est in hoc, cui pro sua decentia necessaria desunt. q. 1. m. 77. n. 4. p. 100.
 Pauper efficitur aliquis nimia patris sine fratris felicitate. q. 1. m. 77. n. 5. ibid.
 Pauper liberius expendere potest quasita per eleemosynam, quàm beneficiarius quasita per beneficium. q. 2. m. 25. n. 1. p. 147.
 Pensio non est soluenda ei, qui ante diem solutioni à Papa presens, moritur. q. 2. m. 16. n. 1. p. 143.
 Permissio duplex impunitatis, & approbationis. q. 1. m. 51. n. 1. p. 69.
 Permissio duplex, altera qua probat, altera qua tantum non punit. Huius speciei esse

- esse illam, qua permittitur alicubi consuetudo clericorum testandi ad libitum, & qua de causa. q. 3. m. 3. n. 5. p. 161.
- Persona hominis est ecclesiastica, vel laica. q. 1. m. 55. n. 1. p. 71.
- Petrus per apostolatam non fuit solutus à paupertate. q. 1. m. 12. n. 2. p. 11.
- Petrus Sotus magnum Dominicani ordinis ornamentum. q. 1. m. 38. n. 3. p. 43.
- Pia opera, quae radicitus desinita & exemplis illustrata. q. 1. m. 29. n. 1. p. 31.
- Pia quadam in se coram Deo, quae coram Indice sunt profana, & è contrario q. 1. m. 29. n. 2. p. 32.
- Pietatis virtutis opera nō dici pia in proposito. q. 1. m. 29. n. 3. ibidem.
- Pius Quintus Pontifex Max. sanctissimū, rarissimū, & admirabile parimonia, modestia simplicis, & religiose mensae liberalitatisq; in pauperes exemplum. q. 1. m. 32. n. 3. p. 36.
- Pium in usum datum non est commutandū in alium sine iusta causa; neq; cum illa sine Papae auctoritate. q. 1. m. 41. n. 5. p. 57.
- Pius Quintus Papa mirificum hac in re dedit exemplū. q. 1. m. 77. n. 6. p. 101.
- Præcepta non posse seruari ab eo qui consilia mentaliter non seruat, dicitur dictum. q. 1. m. 7. n. 1. p. 7.
- Præcepta Decalogi sunt leges naturales; et consequenter præceptum de non furando. q. 3. m. 2. n. 3. p. 156. Quod multis modis infringitur. n. 4. & 5. p. 157.
- Præcepta Decalogi sunt leges naturales, et iustitia. q. 1. m. 39. n. 2. p. 50.
- Præceptum septimum Decalogi infringit, qui furatur, qui rapit, qui vitur re aliena in usum alium à concesso, qui pactum onus iniunctum non implet. q. 1. m. 39. n. 3. p. 51.
- Prelatus quidam magnus huius conuastionū magnum dedit exemplum. q. 1. m. 80. n. 1. p. 105.
- Præsumptio omnis cessu in foro conscientiae, & prauales veritas. q. 1. m. 82. n. 2. p. 112.
- Præcepta omnia Decalogi sunt iustitia: sex quidem postrema vera & specialia; quatuor vero primae partium potentialium eius. q. 2. m. 7. n. 7. p. 134.
- Priuegia, licet ita interpretanda sint, vt aliquod contra ius commune operentur: dato tamen aliquo tali, quoad alia restringuntur. q. 1. m. 41. n. 10. p. 59.
- Princeps regulariter non præsumitur in dubio vt ipse statur plenitudine, nisi cum alias actus non valeret. q. 3. m. 7. n. 2. p. 167.
- Princeps respondens ad consultationem, secundum ius præcedens videtur respondere. q. 1. m. 46. n. 3. p. 64.
- Primogenia omnia, siue maioratus sunt dignitates. q. 2. m. 15. n. 2. p. 142.
- Priuegium ita interpretandum, vt operetur aliquid contra ius commune; sed dato aliquo tali effectu restringendum, ne alia præsertim maiora operetur. q. 3. m. 6. n. 3. p. 166.
- Prodigalitas laicorum venialis, clericorum autem mortalis. q. 2. m. 19. n. 2. p. 144.
- Proventus item distributionum & alij. q. 1. m. 79. n. 5. p. 105.
- Puteum quis iuste aperit in suo, cum aliena iactura non intentat. q. 1. m. 5. n. 3. p. 5.
- Pyrrus Tarus laudatus. n. 4. p. 197.

R.

Rationes N. enervæ sunt contra communem de reliquas ex iis qua honeste impendi possunt. quest. 1. m. 31. n. 1. p. 34. & 35.

Ratio efficax à nemine hæcenus reddita, cur beneficiarius male vtens redditibus ecclesiasticis

- clericalis peccat mortaliter, non autem
 habentes primogenia & maioratus. q.
 1. m. 39. n. 1. p. 50.
 Ratio vnicuique legi habetur pro expressa. q. 2.
 m. 21. n. 1. p. 145.
 Reditus simplici d. scribendū, n. 6. p. 200.
 Reditus tituli Cardinalatus sunt bona ec-
 clesiastica. q. 1. m. 23. n. 1. p. 22.
 Regula l. Boues. §. Hoc sermone. ff. de
 verb. quomodo intelligitur. q. 3. m. 9.
 n. 3. p. 170.
 Religiones militares esse verè religiones, &
 eorum professores veros religiosos, gau-
 derèque privilegio Canonis & fori. nu.
 14. & 15. p. 203.
 Religiosos milites non posse moraliter ser-
 uare castitatem in Curia sui Magistri
 dicè dictum, n. 16. p. 209.
 Religione de militari multa absurda red-
 det N. n. 14. p. 203.
 Religionem militarem dicere non esse verā,
 piaculum, & eius professorem habere
 proprium, peius, n. 18. p. 213.
 Religiosus habens beneficium ecclesiasticū,
 tam late potest impendere de suis reditibus,
 quàm secularis de suis. q. 1. m. 10.
 n. 2. p. 9.
 Religioso ab aliquo posse auferri violenter
 panes ei donatos, si non sunt sui, male
 infertur ab Aduersario. q. 1. m. 17. n.
 1. p. 15.
 Regularis omnis est persona ecclesiastica,
 & gaudet privilegio canonis, & cat. q.
 1. m. 55. n. 2. p. 71.
 Religiosus, an testari possit cum Papa pri-
 uilegio. q. 1. m. 2. n. 2.
 Religioso cui iustum morale, vt concedatur
 vltima voluntatis dispositio. q. 3. m. 2.
 n. 5.
 Religiosus verus est, quicumque tria sub-
 stantialia vota in religione approbata
 emittit, regularis item omni. q. 1. m.
 56. n. 2. p. 73.
 Religiosus ordo non desinit esse talis propter
 solam facultatis contrahendi matrimo-
 nium concessionem: neque propter trans-
 gressiones eius professorum. q. 1. m. 56.
 n. 4. p. 74.
 Religiosus verus non est, qui nō emittit tria
 substantialia vota, licet aliquem viuendi
 modum ad religionem pertinentem
 voneat. q. 1. m. 56. n. 6. p. 75.
 Religiones ob rebgiosorum vitia non esse
 damnandas. q. 1. m. 56. n. 8. p. 76.
 Religiosus si, & quid dare potest de eo quod
 parcius viuendo reliquum facit. q. 1.
 m. 80. n. 6. p. 108.
 Religiosus donare potest concessione seu
 consuetudine iusta. q. 1. m. 80. n. 7.
 ibidem.
 Remedium ordinarium vtilius quàm ex-
 traordinarium. q. 1. m. 80. n. 3. p. 106.
 Repetitionis inutilis N. & non Auctor car-
 pendus. n. 10. p. 202.
 Restituere tenetur quis ea qua extrema
 paciēs accepit, lapsio illius necessitatis ar-
 ticulo, nisi & cat. q. 2. m. 4. n. 2. p. 128.
 Restituere tenetur, qui ex cōmunibus mi-
 nus quàm debet tribuit singularibus. q.
 2. m. 7. n. 3. p. 132. Et qui onus vel
 modum iniunctum non adimplet. nu. 4.
 ibidem.
 Restituit quis debitor sibi, vt pauperi, n. 12.
 p. 204.
 Rex Hispania qui superat omnes prala-
 tos, excepto Papa, in reditibus ecclesia-
 sticis, potest de illis sustentare suum re-
 gale decus; & quantum debeat absti-
 nere à dispendiis illis in diuites, &
 malos vsus. q. 1. m. 83. n. 1. p. 115.
 Rex Philippus secundus Hispania rex, tar-
 dè per Auctorem cognitus, tardius eius
 heroica, ac rarissima virtutes cateris
 gentibus agnita, parūq; per indigenas
 vulgata, qua propria sunt ei, vel in eo
 maxime praeinent, sine assentatione
 vlla

vlla insinuatur ab auctore: quia id è
 Repub. Christiana in publicum omniū
 Regum & Regulorum exemplam esse
 visum est: paucis qua bello paceq; gessit,
 temporaria & aeterna gloria incompa-
 rabili digna, recensitis. q. 1. m. 83. n. 2.
 p. 116.

Ridiculum esse, dicere Monachum non esse
 dominum eorū que edit, & vestit, ma-
 le ait Aduersarius. q. 1. m. 16. n. 1. p. 14.

Rōcanalla monasterium illustrare. q. 1. m. 41.
 n. 4. p. 56.

S.

Sacrorum species tres, & rerum sacra-
 rum quatuor. q. 1. m. 20. n. 1. p. 17.

Sacrarum rerum species, & quae, & quar-
 ta species duo genera, & aliae alius sacra-
 tiores. q. 1. m. 25. n. 1. p. 26.

D. Samartinus Caruial licentiatuſ lau-
 datus. n. 14. p. 207.

Sententia, Praeceptum sine cognitione la-
 tum moritur morte ferentis. q. 3. m. 8.
 n. 3. pag. 169.

Seruus non est dominus eorum que consu-
 mit, & vestit. q. 1. m. 14. n. 2. p. 13.

Similis similem querit. q. 1. m. 74. n. 2.
 p. 93.

Simonia frequenter admittitur à prelatiſ
 in ingressu monasteriorum, similiter &
 à subditis. q. 1. m. 84. n. 3. p. 124.

Soluens alij quid alij debet, non satisfacit.
 q. 1. m. 46. n. 1. p. 63.

Status perfectionis duplex, alter ad alios,
 alter ad se perficiendum. q. 1. m. 9. n.
 2. p. 8.

S. Thomas sapientia & sanctitatis pelagus,
 dux cum primis auctori. q. 1. m. 20. n.
 2. p. 17.

Stipendium militis datur liberum ab onere
 largiendi superflua pauperibus; non au-
 tem Episcopo, vel beneficiario pars de-
 putata ei per diuisionem. q. 1. m. 49.
 n. 1. p. 66.

T.

Testandi de consuetudine, quid auctor
 senserit. nu. 5. p. 198.

Testandi facultas de redditibus ecclesiasticis
 intelligitur ad vsus pios etiam, & car.
 q. 3. m. 6. n. 3. p. 166.

Testamentum testantis per privilegium va-
 let, nulla de tali privilegio facta mentio-
 ne. q. 3. m. 7. n. 1. p. 167.

Testandi facultas non moritur morte illam
 concedentis. q. 3. m. 8. n. 1. p. 168.

Testandi facultas non finitur per primum
 testandi actum. q. 3. m. 9. n. 1. p. 169.

Testamento nil in re queritur ante mortem.
 q. 3. m. 9. n. 4. p. 171.

Testari qui potest, potest codicillari, & do-
 nare causa mortis. q. 3. m. 10. n. 1.
 p. 171.

Testari multominus potest religiosus, quam
 clericus secularis. q. 3. m. 11. n. 1.
 p. 172.

Thomas Aquinas pro communi esse opinio-
 ne multis ostenditur. q. 1. m. 40. n. 1.
 p. 52.

Thomas à communi non facile recedit, ca-
 nones suscipit. q. 1. m. 40. n. 2. ibid.

Traditiones Apostolicae perinde ac diuina
 seruandae. q. 1. m. 38. n. 13. p. 48. item
 q. 3. m. 2. n. 6. p. 158.

V.

Verba de primo actu tantum esse in-
 telligenda, quomodo limitatur. q. 3.
 m. 9. n. 3. p. 170.

Verbum, redditus, scribendum cum simplici, d.
 q. 1. m. 2. n. 1. p. 3.

Vicarium potestate sibi tradita vsi debere,
 iuxta mentem tradentis. q. 1. m. 27. n.
 4. p. 28.

Votum castitatis relaxari posse monacho,
 non autem votum paupertatis. q. 1. m.
 11. n. 3. p. 10.

Datum

I N D E X.

Votum castitatis tam facile potest seruari, ac preceptum sextum Decalogi extra matrimonium. q. 1. m. 56. nu. 9. pag. 76. & 77.

Votum circa solemnne paupertatis, hac multa exorbitantia dixit N. nu. 8. p. 201.

Votum solemnne paupertatis tollit habilitatē querendi dominium rerum temporalium, non autem administrandis ea. q. 1. m. 10. n. 1. p. 9.

Votum paupertatis non tantum solemnne, sed etiam simplex, efficit ne vouens licite aliquid sibi querere, vel questu vti possit. q. 1. m. 61. n. 2. p. 80.

Votum paupertatis simplex, non videtur impedire acquisitionem rei, sicut nec votum castitatis acquisitionem vxoris:

quamuis virumque impediatur vsus iuris quasi. q. 1. m. 61. n. 3. p. 81.

Votum paupertatis non tantum solemnne, sed etiam simplex, facit illicitam voluntatem acquirendi temporalia eam vouenti. q. 1. m. 62. n. 2. ibid.

Votum de aliquo dando alicui Ecclesia, vel aliarum, potest commutari per Papam sine vllius consensu. q. 1. m. 71. n. 1. p. 90.

Vsum & facultatem vtendi lege humana inuentam, aliam esse à lege & facultate vtendi lege naturali. q. 1. m. 15. n. 3. p. 14.

Vsusufructus causatus quid? & quod is nullatenus pertinere potest ad beneficium in bono beneficij. quasi. 1. m. 36. nu. 1. p. 39.

F I N I S.

manet in eadem

TAMBRIN

in

SACCO PRINCIPIS

XIVARR

de

TRADITIONE ETI

E III

3016: